

דא גזירת אורייתא

יום ג' לפרשת חקת תשפ"ד

כתב המגן אברהם בסי' תק"פ (ס"ק ט', הובא במשנ"ב ס"ק ט"ז) בשם ספר תניא רבתי (לרבינו יחיאל הרופא מרומי), שיום ששי לפרשת חקת נקבע לדורות ליום תענית מפני הצרות שאירעו בו. וז"ל ספר התניא "ובענין שריפת התורה כתבנו זה לזכר על מה שאירע בימינו על רוב עוונותינו אשר גרמו לנו, ונשרפה תורת אלקים בשנת ה' אלפים ודי' שנים לבריאת עולם ביום ופרשת זאת חקת התורה, ככ"ד קרונות מלאים ספרי תלמוד והלכות והגדות נשרפו בצרפת וכו', וגם מן הרבנים שהיו שם שמענו שעשו שאילת חלום לדעת אם גזירה היא מאת הבורא, והשיבו להם ודא גזרת אורייתא, ופירושו ביום ששי זאת חקת התורה היא הגזירה, ומאותו היום ואילך קבעוהו היחידים עליהם להתענות בו בכל שנה ושנה ביום ששי של פרשת זאת חקת התורה, עכ"ל. והוסיף המג"א כי מלבד שריפת התלמוד, אירעו ביום זה צרות גדולות במשך הדורות, שנחרבו קהילות שלמות בישראל רח"ל.

והנה על של עתה באנו, כי בדור הזה רבו הצרות וגזירות קשות מתחדשות על עם ה' בכלל ועל התורה ולומדיה ועל תשב"ר בפרט, בארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל, ומחוקקים חקקי און בליבם דימו להשחית את רחומי ה' תופשי התורה בני הישיבות הקדושות, לעזוב את ספסלי בית המדרש ולהתגייס לצבא, ומערימים עליהם סוד בכל מיני תחבולות, ועוד ידם נטויה. ומה גם אשר הן בארה"ק והן בארצות הגולה גוזרים כל מיני גזירות על תינוקות של בית רבן. והרי כל זה מעין צרה זו של שריפת התורה.

ובזמן הסתר פנים נורא שכזה, משנאינו נשאו ראש ואויבנו ומשטיננו מריעים עלינו לאמור רדפום ותפשונו כי אין מציל ח"ו, ואוי לאוזניים ששומעות בכל יום ויום שנופלים קרבנות מאחינו בני ישראל מדם חלל ושביה רח"ל, ואין יום שאין קללתו מרובה מחברו, על מי יש לנו להישען אלא על אבינו שבשמים.

על כן לעת כזאת, עת צרה ליעקב, חובתנו לתפוס אומנות אבותינו, לקיים הקול קול יעקב, ולהרבות בתפילה ובקשה לפני בעל הרחמים, כי בזמן שישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את לבם לאבינו שבשמים, כל כלי יוצר עלינו לא יצלה. אי לזאת פונים אנו לזאת מקהלות ישראל קדושים, לקבוע ביום ששי לפרשת חקת יום זעקה גדולה ומרה על דא גזירת אורייתא, להשמיע במרום קולנו על הרמת יד זדים בתורת משה, ביום הזה אשר נקבע ע"י רבותינו מצוקי ארץ ליום צום על גזירות קשות שנגזרו על התורה, ועל מאורעות קשות שאירעו לעם התורה ביום זה, באשר הוא יום מסוגל לבקש רחמים על עניינים אלו מעין המאורע.

ובזה בקשתנו שטוחה כי בכל קהילות ישראל בבתי כנסיות ובתי מדרשות, בתלמודי התורה ובתי הספר, ובכל פינות ומחנות, כל מקום ומקום כפי מנהגו, יתאספו יחדיו ביום ששי לפרשת חקת הבעל"ט לעורר רחמי שמים באמירת סדר פרקי תהלים בציבור, כדלהלן: **י"ג, ע"ט, פ', קכ"א, ק"ל, קמ"ב**

וכאשר יום זה נקבע בדברי הפוסקים לתענית של יחידי סגולה, ע"כ בעלי נפש החפצים לקבל ע"ע תענית שעות, כמבואר בשו"ע סי' תקס"ב, תבוא עליהם ברכה, וזכות הרבים תלוי בהם.

המקום יעזרנו על דבר כבוד שמו, ויתעוררו רחמיו על שארית עמו, לבטל מעלינו כל גזירות קשות, ויעלה תחנונו לרצון, וזכות הרבים וזכות התורה יגנו בעדנו להושיענו מכל צרה וצוקה, וכל הרשעה כעשן תכלה, ומהרה נשמע ונתבשר בשורות טובות וניחומים, אכ"ר.

מועצת גדולי התורה באמריקה

THIS IS THE DECREE OF THE TORAH

(Free translation)

Tuesday morning, Parshas Chukas, 5784

The *Magein Avrohom* writes in *siman* 580 (*s"k* 9, as brought in the *Mishnah Berurah*, *s"k* 15), citing the *Sefer Tanya Rabbosi* (by Rabbeinu Yechiel HaRofei of Rome), that the Friday of the week of *Parshas Chukas* was established for generations as a day of fasting due to the calamities that occurred on that day. The *Tanya Rabbosi* states: "Regarding the burning of the Torah, we have written this as a memorial for what happened in our times due to our numerous sins, which caused this, and the *Toras Elokeinu* was burned in the year 5002 from the creation of the world, **on the Friday of the week of the parsha of Zos Chukas HaTorah**, about twenty-four wagons filled with *sifrei Talmud*, *halachos*, and *aggados* were burned in France, etc., and we heard from the *rabbonim* who were there that they performed a *she'ailas chalom* to determine if this was a decree from the Creator, and they were answered: '*Veda gezeiras Oraysa - This is a decree from the Torah*,' meaning that **on the Friday of 'Zos Chukas HaTorah' is the decree. From that day onward, individuals took upon themselves to fast on this day every year on the Friday of the parsha of 'Zos Chukas HaTorah.'**"

The *Magein Avrohom* adds that besides the burning of the Talmud, great troubles have occurred on this day over the generations, leading to the destruction of entire Jewish communities, *R"l*.

Now, we come to matters pertaining to our present time, as in this generation numerous troubles and severe decrees have arisen against the *Am Hashem* in general and specifically targeting the Torah and its scholars, and the young children learning Torah, both in Eretz Yisroel and in the Diaspora. Policy-makers, with malicious intent, aim to disrupt the sanctity of Torah scholars, requiring the students of our holy *yeshivos* to abandon their study benches in the *beis medrash* and enlist in the military. They scheme with various tricks, and their hand is still outstretched, poised to persist. Moreover, decrees are being issued against young children learning Torah, both in Eretz Yisroel and in the Diaspora. All of this is reminiscent of the decree of burning the Torah.

In such a time of terrible concealment of Hashem's Presence, our enemies have lifted their heads, and our adversaries and accusers are exulting over us, saying, "Pursue them and capture them, for there is no one to save them," Heaven forbid. Woe to the ears that hear daily of our brethren falling as casualties, being killed and captured, Heaven forbid, and there is no day whose curse is not greater than the previous one. Upon whom can we rely? Only upon our Father in Heaven.

Therefore, at this time, a time of distress for Yaakov, it is our duty to follow the practice of our ancestors, to uphold the voice of Yaakov, and to increase our prayers and supplications before the Master of Mercy. For when *Klal Yisroel* looks upwards and subjugates their hearts to our Father in Heaven, no weapon formed against us shall succeed.

Hence, we call upon all holy congregations of *Klal Yisroel* to designate this Friday of the week of *Parshas Chukas* as **a day of great and bitter outcry regarding this decree of the Torah**, to raise our voices to Heaven against the defiant hands lifted against the *Toras Moshe*. This day, established centuries ago by our forefathers as a fast day for severe decrees against the Torah and for harsh events that occurred to the *Am HaTorah* on this day, is auspicious for seeking mercy for these matters that are akin to the event [for which this day was initially established].

We therefore earnestly request that **in all communities of Klal Yisroel, in shuls and botei medrashos, in Talmudei Torah and schools**, in all retreats and camps, every place according to its custom, **all should gather together this Friday, the week of Parshas Chukas, to awaken Divine mercy** by publicly reciting specific chapters of *Tehillim*: 13, 79, 80, 121, 130 and 142.

We add that since this day is designated by *halachic* authorities for fasting by select individuals, those who wish to accept a partial fast, as explained in *Shulchan Aruch siman* 562, will be blessed, and the merit of the many depends on them.

May Hashem help us for the sake of His glorious Name, and may His mercy be aroused for the remnant of His people, to annul all harsh decrees against us. May our supplications be accepted favorably, and may the merit of the many and the merit of the Torah protect us, saving us from all distress and hardship, and all wickedness will vanish like smoke. Soon, may we hear and be comforted with good tidings and consolation. *Amein*, so may it be His will.

Moetzes Gedolei HaTorah of America